Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

3-7-52

KUIFJE's vacantienummer 27

Dat is ongehoord! Die heren hadden zonder blikken blozen beslist met vacantie te gaan.... En wij? Wat zou er van ons in die tijd geworden? O, daar hadden ze niet eens aan gedacht! Ze meenden wellicht dat wij ons glimlachend bij de feiten zouden neerleggen en het zonder "KUIFJE" zouden stellen voor een week... of twee... of drie misschien! Ha, neen, niet accoord! Wij, lezers van "KUIFJE" hebben een goed hart, maar..... alles heeft z'n grenzen, hé!!!

Wij hebben daarop een ernstig onderhoud gehad en met eenparigheid van stemmen besloten onmiddellijk over te gaan tot de daad!

Ons operatieplan was heel eenvoudig: een expeditie naar de kantoren van het blad. Een expeditie, die het ergste moest voorkomen en tevens de orde zou herstellen

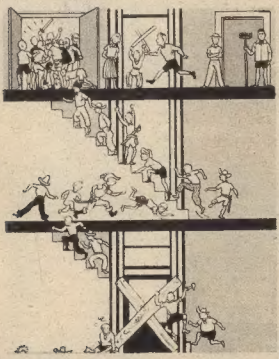

Ik Jan-bijgenaamd de Grote-had het bevel over de stoottroep op mij genomen. Wij hadden alle nodige maatregelen getroffen en zelfs onze uurwerken juist gezet om het uur H. voorzal niet te missen!! Eerste Doel: Het omsingelen van de kantoren. Nadat we aan al de uitgangen twee gewapende pelotons hadden opgesteld, schakelden we de liften uit, zodat iedere poging tot ontsnapping

onmogelijk was.... Dan deden we een inval in het tekenatelier Wat 'n schouwspel!

De heren tekenaars waren al lachend en schertsend hun koffers aan 't pakken. Op de tafels lagen alleen hagelblanke bladen.... Dat was meer dan we verdragen konden!! "Daar komt niets van in huis, heren, zei ik toen. Uw vacantie wil nemen, moet ze ook verdienen! Jullie gaan dus maar veer fluks aan het werk! Voorwaarts mars!!!

ZEGEZANG

Nu mag de beiaard spelen...

... want we hebben onze slag thuis gehaald ! Ha, die heren van de redactie en de tekenaars meenden eens een uitje te vangen onder de lommerrijke cypressen van Capri of de eiken uit het Zwarte Woud ! Allemaal goed en wel, maar dat terwijl wij vruchteloos zouden zitten wachten op een verlofnummer van Kuifje ! Gelukkig dat we tijdig ingegrepen hebben en die heren duidelijk lieten verstaan, dat men ontspanning eerst na 'n serieuze inspanning verdient, zoals zij ons dat tijdens het schooljaar meer dan eens voorgehouden hebben.

Dit nummer is een nummer van ons. En wanneer ik zeg van ons, dan bedoel ik daarmee dat dit maar gedeeltelijk door de gewone medewerkers van Kuifje samengesteld werd, en dan nog onder ons toezicht. Hergé hebben we gedwongen twee platen te publiceren. Hij was ons dat wel verschuldigd, hij die al zoveel verlof genomen heeft zonder er ons eerst om te vragen. (Tussen haakjes, wat denk je van de raket waarmee zijn helden naar de maan zullen vliegen ?)

We hebben ons best gedaan om eens onze stem te laten horen in dit nummer, want anders krijgen we maar om de drie weken een bladzijdeken (Jullie krijgen het woord) om ons gedacht te zeggen. En wij die zoveel gedachten hebben over alles en nog wat. We hebben nu eens getoond wat we kunnen ! We zijn nu voldaan (en we hopen dat jullie het ook zullen zijn). De redactie van Kuifje kan nu maar zien dat ze het volgende week minstens zo goed doet als wij het gedaan hebben !

Eén les zal wel volstaan. Zo dom zijn die heren nu ook niet. Want wij, die nu de gelegenheid gehad hebben ze eens aan de arbeid te zien (dwangarbeid, zuchtte Jacobs) en de kans kregen hen van nabij te leren kennen, mogen getuigen dat het eigenlijk een stel sympathieke kerels is, die graag lachen, poetsen bakken en zichzelve vermaken met voor ons vermaak te zorgen.

Ze mogen nu met vacantie gaan. Het regelmatig verschijnen van Kuifje tijdens de verlofweken hebben we verzekerd. We wensen hen en alle lezers een prettig verlof !

Leve Kuifje !

JAN DE GROTE

Onze Vriendenbus

Marcel D., Brussel. — Ik wist niet dat je zo 'n uitgebreide kennissen bezat, inzake kleurenschakeringen; en dat je met de zoologie vertrouwd bent, dat vermoedde ik nog veel minder. Hoe oud ben je nu reeds, Marcel ?

Eugeen van Woluwe, Brussel. — Ik heb gehoord dat je van al je vrienden een beeld maakt (min of meer) naar hun gelijkenis. Zijn ze daar wel dankbaar voor ? Met mijn beste groeten.

André D. F., Brussel. — Ik wist niet dat het wijsje « We reizen om te leren » je lijfstuk was. Ik vermoedde dat je meer voelde voor Wagner en Verdi.

Jacqueline van Looy, Stokkel. — Heb ik onlangs niet een foto van je gezien in een illustratie ? Als ik me niet vergis vloerde je een van je beste vrienden volgens al de regels van de Japanse vechtbarakken. Gooi ze niet te hard tegen de vloer !

Gilbert Lams, Lhassa. — Je bent werkelijk een fijne kerel. Een zon in huis. Een Zuiderse zonnetje, natuurlijk. Ga je nu binnenkort het vaderland verdedigen » ? Maak dan maar niet te veel karikaturen van de sergeanten ! Want dat zou je duur te staan komen !

Frans Hals, Forst. — Je bent aardig op weg om je beroemde naamgenoot te evenaren. Doe zo voort, Fransie !

Jan-Pieter van der Hagen. — Opgepast voor het haagschool lopen, Jan-Pietertje ! Want dan krijg je ruzie met de meester. Met mijn beste groeten.

Edgard Serjacobs, Woluwe. — Ware ik jou, dan zou ik nu niet naar Egypte reizen. Olrik heeft daar onlangs zoveel kwaad gesticht, dat de gemoederen nog niet tot bedaren gekomen zijn. Wacht liever nog een beetje, want vergeet het niet : haast en spoed is zelden goed.

Willy Delpierre, Laken. — Heb ik niet gehoord dat jij je legerdienst bij de genie gedaan hebt ? Die heren van het selectiecentrum waren zeker pendelaars.

Bob van Hove, Antwerpen. — Zigomar is een nationale figuur. Hij behoort tot de familie van de Lambik's, de ridders de Haddocque. Hij is wel jonger, maar zal het nog ver brengen !

Wim d'Annau, Oud-Turnhout. — Tekenen en lezen is zeer aangenaam. Maar tijdens de lessen moet er met aandacht geluisterd, want ook tekenaars hebben een brede algemene vorming nodig ! Wat meer wilskracht, Wim !

Haha, ze trokken een zonderling gezicht! Je merkten echter daadelijk dat er aan tegenstand niet te denken viel en dat er hen niets anders overbleef dan te gehoorzamen.

Ze keken allemaal erg beteuterd naar hun tekenpapier... Onze energieke tussenkomst bleef niet zonder resultaat. Jullie kunnen dat trouwens zelf zien op bovenstaande foto.

KLAAR SIR LAUDY! DANK JE WIM IS BIJNA TWEEMAANDENSPRIETTES VERSLAG!

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje en oom Elemir werden door de inboorlingen van het eiland Pasjoetan gevangen genomen. Nasir Abu tracht zozeer naar goud, dat hij niet nalaten kan 's nachts een dodentempel binnen te dringen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDIN

Onze slapers hadden niet eens de tijd zich af te vragen uit welke hoek die kreten kwamen...

!

Wel, gaat die nooit meer stoppen?

Die kerel heeft het lelijk te pakken...

OEI!

De urnen... de mummie... de... de... mummie in de urne... de mum...

Wat vertelt hij daar?

Ik wed er voor dat hij tijdens zijn bezoek aan de tempel (een bezoek dat ik niet kan verklaren) vreselijk geschrokken is van een mummie, die gehurkt in een urne zat. Vele primitieve volkeren begroeven hun doden op deze wijze...

Ashta, mabu halda tahib...

Die ziet er niet tevreden uit!

Indien ik goed begrepen heb, wordt diegene die een tempel ontheiligde gestraft met de Rode Mijter! Nasir Abu is voortaan hun gevangene... Die duts!

Gestraft met de Rode Mijter, wat betekent dat, oom Elemir?

Kom, we gaan terug slapen. Stel me die vraag niet, kind, ik hoop dat het nooit zo ver zal komen!

De rest van de nacht verliep kalm. 's Morgens vroeg trok de kleine karavaan weer verder en tussen het groen zag men nu en dan Kar Pasjoetan, de Gouden Stad, oprijzen... Hier zou Leentje, helaas, vernemen wat de Rode Mijter betekende...

GOEDGEKEURD

(Wordt voortgezet)

Tijl Uilenspiegel

Gainaes verdronk. Zijn aantekeningen werden door de Spanjaarden gevonden. Zij brengen hun commandant op de hoogte...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet)

Eindelijk een redacteur zonder snor! En we wonden hem zelfs aan 't werk! Hij dacht er niet aan verlof te nemen! We hebben hem gefeliciteerd ... en een hilo gebaken gegeven!!!

EEN VOOR ALLEN EN ALLEN VOOR EEN

OPGERUIMD verwijderden de drie groepen zich in de aangeduide richting. Bert en ik liepen enkele ogenblikken langs de palmbomen die de oceaan omzoomden doch daar het terrein rotsachtig en steil was, sloegen we links af om over een betere weg onze tocht voort te zetten.

Bert liep met zijn mes in de hand voor me en baande een weg door de boomvarens, die zo groot waren als wijzelf. We marsjeerden onder een gewelf van broodbomen en purperen spondia's, die de lucht heerlijk verfristen. Phaetons met witte pluimen, mooie tortelduiven en groene parkieten, opgeschrikt door onze komst, beschreven een sierlijke boog in de blauwe lucht. De geuren en de kleuren van dat eiland waren werkelijk betoverend.

We liepen zo ruim een half uur toen Bert een slok uit zijn veldfles nam.

— Het water is lauw, zei hij en spuwde het weer uit.

— Ha, indien we een kokosnoot hadden, zouden we ten minste haar frisse melk kunnen drinken!

Ik keek eens rond en zag, niet ver vandaan, een prachtige kokosboom die zijn palmen door de wind liet wiegen. Ik zette m'n karabijn tegen de stam en hees me met de armen tegen de ruwe schors omhoog. Ik was gelukkig mijn vriend, die op school steeds met alle prijzen ging lopen, behalve met die van turnen, te kunnen tonen dat dit laatste vak wel z'n nut had in het leven. Ik zette me schrijlings op een tak en had reeds m'n mes te voorschijn gehaald toen ik een onderdrukte kreet hoorde. Daar, onder m'n voeten zag ik de varens bewegen, dan werden ze vertrapt en vijf bruine, bijna naakte mannen verschenen. Over hun gezicht en lichaam liepen witte strepen. Zij hadden de arme Bert neergesmakt en gekneveld met lianen.

— Beweeg je niet, Jan. Ze hebben je niet gezien. Verwittig onze kameraden. Ik reken op je om me te bevrijden!

De wilden verdwenen met hun gevangene reeds tussen de struiken en ik moest, ondanks mijn ontroering, de koelbloedigheid van Bert bewonderen. Van uit mijn observatiepost volgde ik de sporen van de aanranders zo ver mogelijk. Toen ik niets meer zien kon, liet ik me naar beneden glijden, greep m'n geweer en rende, langs de weg die wij in het komen gebruikt hadden, naar het kamp terug.

Toen ik hijgend aankwam, zaten de anderen reeds rond mijnheer Daelmans geschaard en brachten op levendige wijze verslag uit.

— Waar heb je Bert gelaten? vroeg Erik.

— Weet je, het eiland is bewoond? voegde Bertrand er aan toe. Firmin en ik hebben langs de kust een kleine inham ontdekt en daar liggen een tiental prauwen voor de hutten...

— Of ik het weet, hakkelde ik, en trachtte op adem te komen... de arme Bert werd door vijf wilden overvallen en meegesleept terwijl ik kokosnoten plukte in de kruin van een boom.

Ik vertelde de verschrikkelijke afloop van onze expeditie. Daelmans was bleek geworden.

— Jongens, zei hij, we moeten onze vriend bevrijden. We mogen geen minuut verliezen. Onmiddellijk moeten we ons actieplan uitstippelen.

— Misschien zijn die wilden niet zo boos als ze er uitzien, waagde Meersmans.

— Te oordelen naar de wijze waarop ze zich gedragen, antwoordde ik verontwaardigd.

Firmin, die steeds de eenvoudigste oplossingen verkoos, wilde regelrecht naar het dorp marsjeren en de gevangene met geweld bevrijden. Hij rekende er op dat onze geweerschoten paniek zouden zaaien.

— Goed gevonden! Ze zijn misschien met een paar honderdtal! We zouden verpletterd worden door de overmacht en er allen het hachje bij inschieten, protesteerde Meersmans.

— Ik had je willen zien, zei Bertrand. God weet welk lot ze Bert voorbehouden. We moeten het onmogelijke doen om hem uit hun handen te krijgen en dat zo vlug mogelijk!

— Ik ben voorstander van een list. Het geweld houden we in reserve voor het geval ons eerste opzet mocht mislukken, zei Erik. Totnogtoe schijnen de inboorlingen niet ingelicht over onze aanwezigheid en het is dus waarschijnlijk dat ze niet al te zeer op hun hoede zijn. We moeten te weten komen waar Bert juist is en hem bij nacht en zonder gerucht ontvoeren.

— Dat lijkt me het verstandigst, zei Daelmans. Ziehier wat ik voorstel: Het inlands dorp, zo vertelden jullie me, ligt aan de zoom van een inham. We brengen onze inboedel tot op een punt dat het dichtst bij de haven gelegen is en dat wij, zonder opgemerkt te worden, kunnen bereiken. 's Nachts tracht een groep een prauw buit te maken en we laden er ons materieel in, terwijl de andere groep het dorp binnendringt om de ongelukkige te bevrijden. Zodra dit klaar is moeten we ons zo vlug mogelijk uit de voeten maken en trachten een ander eilandje te bereiken want, we kunnen hier dan niet langer kamperen. Het spreekt vanzelf dat we een groot risico lopen. Heeft een van jullie een andere oplossing?

Wij betuigden zwijgend onze instemming met het plan van de Oude.

— Laten we moedig al onze krachten samenbundelen en het zal gelukken, zei hij nog.

— Één voor allen en allen voor één, antwoordde Bertrand ernstig; het klonk als een eed in naam van ons allen.

Dadelijk begonnen we ons gerief te verzamelen en in te pakken. Met een bijl hakten we vier stevige bamboetakken af; daarmee zouden we de zware kisten als in een draagstoel vervoeren.

Een uur later gingen we op weg naar de inham. We kwamen slechts traag vooruit want onze bagage woog zwaar en we moesten bovendien de grootste omzichtigheid in acht nemen; het welslagen van ons plan berustte immers op de verrassing. We keken allen oplettend door de hoge varens en bij het minste gerucht en teikens een vogel verschrikt opvloog, bleven we roerloos staan. Het was zenuwslopend en uitputtend.

Eindelijk gaf de kleine Bertrand, die de weg kende en onze gids was, het teken te stoppen. We waren aangekomen op een kleine helling, die de zee domineerde. Wanneer we de varens voor ons op zij schoven, konden we de blauwe plas zien waarop een tiental prauwen lagen. Daarachter, in het zand, tussen hoge palmbomen en broodbomen, ontwaarden we de puntige hutten van de inboorlingen.

Indien jullie niet mochten weten wat er gebeurd is...

Augustus 1914. Enkele jongelui, die een vacantiereis maakten met de « Espérance », werden verplicht over te stappen op een Duits kaperschip. De « Espérance » werd tot zinken gebracht. Enkele dagen later worden de studenten afgezet op een klein eiland in de Stille Oceaan...

Vijf bruine, bijna naakte mannen verschenen...

— Dat moet het enig dorp van het eiland zijn, meende Daelmans, en naar het aantal hutten en prauwen te oordelen, moet het niet meer dan tweehonderd zielen tellen.

(Wordt voortgezet.)

De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

Roald Amundsen heeft besloten het eerst de Zuidpool te bereiken. Met enkele vrienden verlaat hij de « Fram » en trekt per slede naar het hart van de eeuwige ijsvlakten. De Brit, Scott, wil ook naar de Pool...

Enkel geleid door hun kompas, trokken Amundsen en zijn vrienden door een streek zo woest als een maanlandschap en noemden deze « De zaal van de duivelsdans »...

De honden verdwenen soms in een ravijn en konden er slechts met veel moeite weer uitgetrokken worden. Overal ijsbergen, kloven, bodemloze diepten en steile rotsen. Zelfs een heilige zou in dat doolhof z'n geduld verloren hebben...

Bovendien moesten de ontdekkingsreizigers ook nog de stormen trotseren. Toen ze alle hoop hadden opgegeven er ooit levend uit te komen, bedaarde de wind en boven het eindeloze witte, doodstille, koude Poolland verrees de schitterende Zomerzon...

De zestien honden die nog overbleven mochten uitrusten en op 14 December 1911 plantte Amundsen de Noorse vlag in het eeuwige ijs, op de 90e breedtegraad... De Zuidpool was overwonnen !

Drie dagen lang verrichtte Amundsen astronomische opmetingen, nam foto's en verborg enkele documenten in het ijs...

Zie keerzijde

mundsen wist nu ze
er dat hij vóór Scott
an de Zuidpool was
eraakt, maar toch
acht hij voortdurend
an zijn rivaal en stond
ijkwijls op uitkijk, om
te zien of hij nog niet
wam opdagen.
mundsen kon inder-
aad niet weten wat
cott overkomen was...

Op 17 December keerden Amundsen en zijn vrienden terug naar de Walvisbaai, dat waren zo maar eventjes 1.200 km.! Het weer was gelukkig kalm toen ze de « Zaal van de duivelsdans » doorkruisten en ze vonden ook de plaats, waar ze tijdens de heenreis de vier en twintig honden hadden geslacht. Een warme kop soep deed hen g... weldig deugd en hun ... den deden zich te goed a... het bevroren vlees.

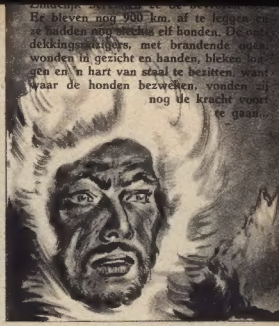

Er bleven nog 900 km. af te leggen, ze hadden nog slechts elf honden. De ondekkingsreizigers, met brandende ogen, wonden in gezicht en handen, bleken koen en 'n hart van staal te bezitten, want waar de honden bezweken, vonden zij nog de kracht voor te gaan...

Het laatste deel van de reis was echter vreselijk. Heftige sneeuwstormen gierden over het land en de mist was zo dicht, dat ze zich aan mekaar vastbonden om elkaar niet te verliezen...

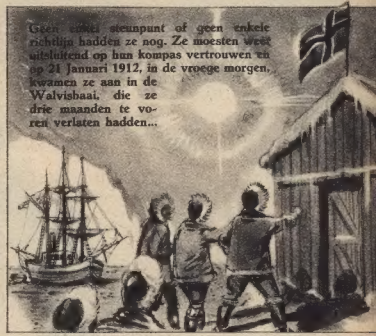

Geen enkel steunpunt of geen enkele richtlijn hadden ze nog. Ze moesten weer uitsluitend op hun kompas vertrouwen en op 21 Januari 1912, in de vroege morgen, kwamen ze aan in de Walvisbaai, die ze drie maanden te voren verlaten hadden...

De vreugde van het weerzien was onbeschrijfelijk, doch Amundsen vroeg dadelijk nieuws over Scott. Wat was er van hem geworden? Hij vernam dat de Brit, alhoewel z'n honden gestorven waren, toch de lange reis naar de Zuidpool begonnen was. Met vier vrienden was hij in een slede, uitgerust met een motor op 1 November over de bevroren zee vertrokken. Sedertdien had men geen nieuws meer over hem...

Op 30 Januari landde de « Fram » te Hobart. Amundsen telegrafeerde aan koning Haakon van Noorwegen en aan de « Daily Chronicle » : Zuidpool bereikt op 14 Dec. 1911. R. Amundsen. »

De « Fram » liep Buenos Aires binnen en kele weken later werd Amundsen te Oslo triomfantelijk onthaald. Hij vroeg nieuws over Scott, want het lot van zijn rivaal verontrustte hem erg...

mundsen ging Nansen opzoeken, deze seleide « Fram » opnieuw ter beschikking van 'n jonge landgenoot. Amundsen vertrok voor 'n reis om de wereld en hoopte, door 't geven van voordrachten, geld te krijgen voor 'n volgende expeditie.

Op een morgen, stapte Amundsen in een Amerikaans station uit de trein en las in de krant een telegram, afgezonden uit Nieuw Zeeland op 11 Februari, 't tragisch nieuws : « Robert Falcon Scott stierf van honger op 260 km. van zijn basis te Marco Sound, na dat hij de Zuidpool bereikt had. Men vond z'n lijk en ook zijn dagboek... »

Amundsen vernam dan het hele drama : de wanhopige strijd van Scott om Marco Sound te bereiken en zijn moed slechts op een dagreis van het bevoogde doel... Men vond Scott en zijn vier trouwe vrienden gevonden. Scott zat rechtop tegen de mast van zijn tent en met zijn hoofd drukte hij z'n dagboek tegen die mast. In deze houding had hij de dood afgewacht...

PRETTIGE VACANTIE, doch... OPGELET!

HAAL GEEN DWAASHEDEN UIT, WANNEER JE MET VACANTIE BENT EN LUISTER NAAR DE GULDEN RAAD VAN MENSEN, DIE WETEN WAT ZE ZEGGEN (ZO BEWEREN ZE TEN MINSTE). UIT DE SERMOENEN DIE ZE HIER TEN BESTE GEVEN, VALT IN IEDER GEVAL IETS TE LEREN.

• Vrienden, Trekkers...

WAT je, buiten pijnlijke voeten, met nieuwe schoenen nog allemaal kunt beleven, kan niemand voorspellen... Wie echter zijn vacantie naar de maan wil helpen, trekke gerust nieuwe schoenen aan!

Kies om te marsjeren stevige, oude schoenen met een dikke zool, genre: mosselschuit.

Vergeet niet, dat je de toelating moet vragen om je tent ergens op te slaan en dat je ook geen hout mag hakken en vuur maken zonder goedkeuring van de eigenaar.

BRAND! Het gras en het hout zijn droog en één genster kan een bosbrand veroorzaken.

ZWEMMEN! Ga pas zwemmen *TWEE UREN NA HET ETEN*. Ieder jaar moeten zwemmers hun onvoorzichtigheid met het leven bekopen!

• En het zonneke scheen op z'n bolleke...

SLOEBERKE vertrok vorig jaar naar zee. De eerste dag van zijn verblijf was hij vroeg op, floot als een merel, vlijde zich op het zand, ging even zwemmen en liet zich dan lekker weer opdrogen door de schroeiende zon. Dat was de éérste, enige en laatste mooie dag van Sloeberke's vacantie, want... de volgende veertien dagen bracht hij door in bed en op schaduwrijke plekjes. Waarom? Dat is doodeenvoudig! De avond van die heuglijke eerste dag zag hij zo rood als een kreeft en op z'n armen en schouders kwamen grote, witte blaren te voorschijn. Sloeberke werd van kop tot teen met zalf ingestreken, ingewikkeld als een mummie en moest bovendien een poedertje slikken, daar hij hoge koorts had. Van slapen kwam er natuurlijk niets terecht en de volgende dag voelde hij zich doodongelukkig, toen hij de zon zag schitteren en het joelen van zijn vrienden hoorde... Wil je niet varen zoals Sloeberke, wees dan voorzichtig met het zonnebaden... Denk om je vel (in de letterlijke betekenis van het woord)!

• Wat drink je?

JA, vrienden, ook dat is van groot belang. Het is stikheet, je bent bezweet en hebt een vreselijke dorst! Je drinkt dus enkele glazen ijskoud water en wanneer je dan 's avonds buikpijn hebt, weet je ten minste waarom! Het water dat men links en rechts vindt, is niet altijd drinkbaar; vraag het eerst. Drink nooit te veel ijskoud water. Bier, limonade en mineraal water verfrissen, en toch zijn ze niet aan te bevelen. Nadien transpireer je nog meer en hebt last van je maag.

Geloof een oude trekker : koude, zwarte koffie is de beste remedie. Koffie lest je dorst en kikkert je weer op. Thee is even goed, maar... fetwat bitter!

• De heerlijke bergen

DE bergen opklimmen is vermoeiend, zo zegt Jan, maar het is niet zo erg, als je weet «hoe» je de zaak moet aanpakken. Loop heel *langzaam*, net zoals de mensen van de bergstreek het doen. Wanneer de renners de bergen oprijden, veranderen ze het verzet van hun fiets. Doe het hen na! Je moet niet te veel ineens willen doen. Rust af en toe, d.w.z. leg je op je rug op de grond met de benen op een steen of tegen een boom, zodanig dat ze hoger liggen dan je hoofd. Ben je na enkele minuten nog moe, knabbel dan een paar stukjes suiker: dat is een oude en beproefde methode.

Ga *nooit alleen* de bergen in! Je verdwaalt er makkelijk en... wie vindt je er weer? Je kunt ook vallen, je voet verstuiken, enz. Vergeet het niet: *In de bergen is een goede vriend onmisbaar!* Nog iets: Eens op een hoogte van 1000 meter, gloeit de zon geducht en brandwonden aldaar opgedaan zijn heel vaak ernstig.

• Met je pakken en je zakken op de rug!

WALTER ging op trektocht met een grote tent! Een pracht van een tent! Ze was uitgerust met een blikseminleider, een windbaan en nog een heleboel andere tuigen die je kon opplooien of ineenschuiven door een druk op de knop, kussens, verwarmingstoestellen, enz. Hij had er een handleiding in vier talen gratis bijgekregen, en dat was ook nodig! Walter vertrok zo fier als een pauw. Toen hij terugkwam, vroegen we hem natuurlijk «En... hoe was het met die wondertent?» Hij antwoordde niet rechtstreeks op de vraag, maar liet verstaan dat er niets boven een schuur en een tas hooi ging en, dat hij niet hield van ingewikkelde berekeningen alleen maar om een tent te kunnen opslaan...

Besluit: Neem op reis alléén het strict noodzakelijke mee, doch vergeet niet enkele wollen kledingsstukken (daar de nachten soms koud zijn) en een kleine, goed verpakte apotheek.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kapitein Haddock zat in het maanpak samen met enkele... muizen. Hij verklaarde, dat hij genoeg had van al die proefnemingen en zich tot Zonnebloem wendend, riep hij : « Speel verder onnozelaar zoveel 't je lust ! »

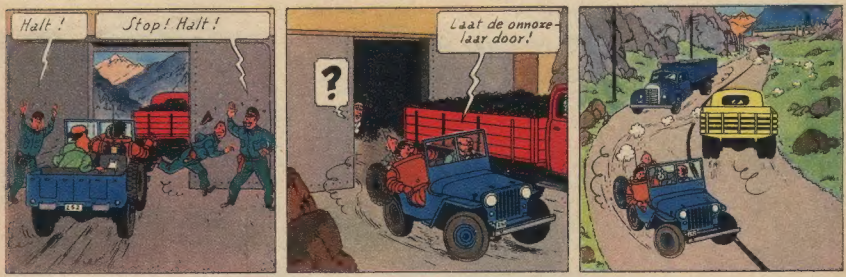

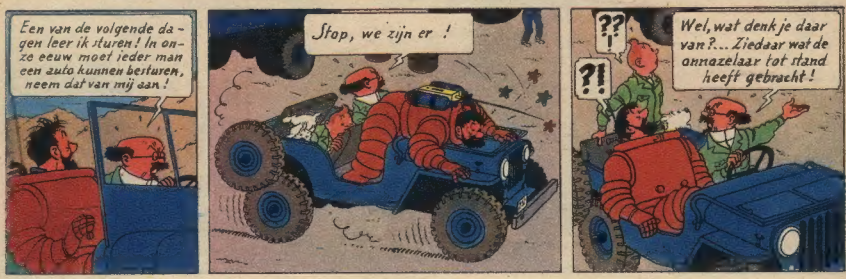

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN ★★★

Kapitein Haddock heeft professor Zonnebloem voor onnozelaar gescholden en deze laatste heeft het op z'n kracht genomen. Hij sleurt z'n vriend door het atoomfabriek naar buiten...

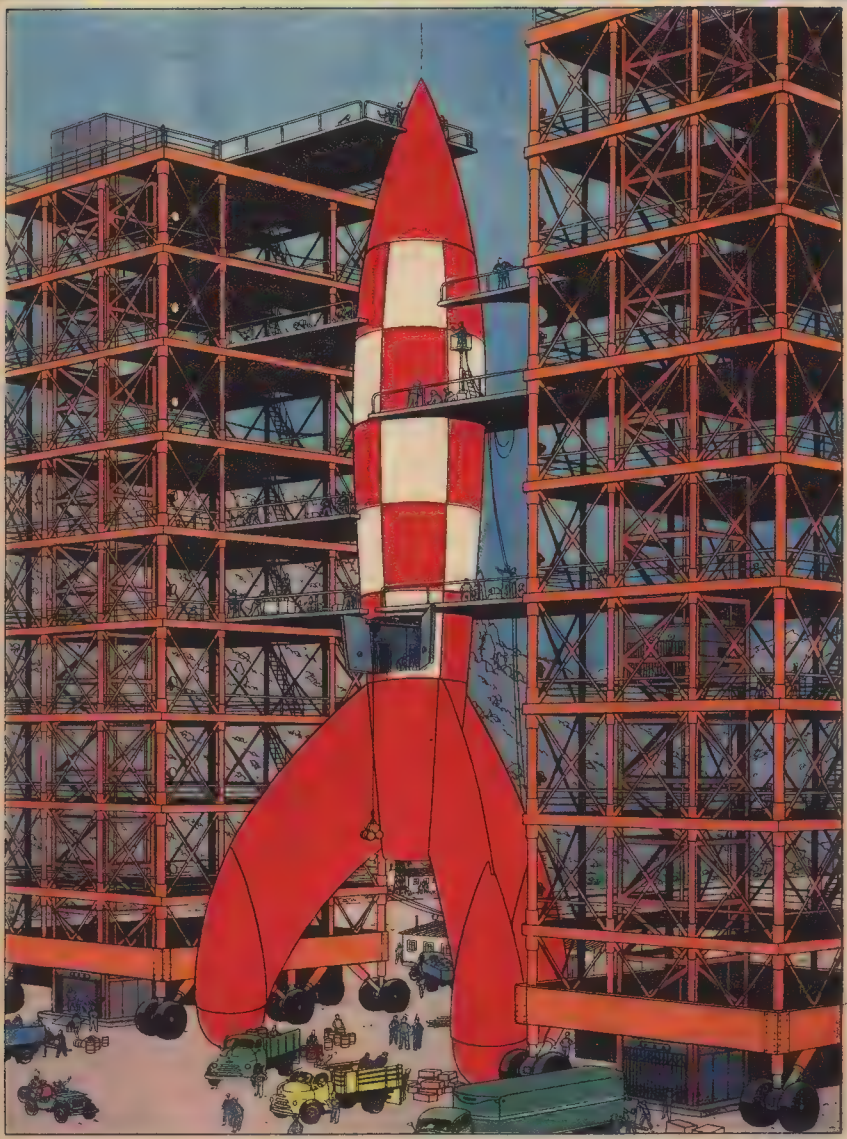

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Cori gaat met de vloot van Piet Hein mee naar Zuid-Amerika. De beroemde Spaanse Zilvervloot duikt op aan de horizon en Cori hoopt, dat Piet Hein zal aanvallen...

Kijk, men hijst de Prinsenvlag ! Dat betekent dat de admiraal de « Secreete Raed » aan boord laat komen !

Verscheidene hogere officieren komen bijeen in de kajuit van Piet Hein

Heren, wij zullen van een aanval op de Zilvervloot moeten afzien, daar geen enkel Spaans schip achtergebleven is. Om heel de vloot aan te vallen is ons aantal te gering

Zij zwenken af ! Adieu, Zilvervloot ! Maar uitgesteld is niet verloren, hé, Cori ?

Reken daarop ! Admiraal Hein zal wel een geschikte gelegenheid afwachten !

Admiraal Hein besluit naar Brazilië te varen om daar op de Portugezen buit te veroveren, want hun expeditie had nog niets opgebracht. Eerst zeilt men naar Florida om daar voorraad in te slaan voor de lange reis naar Brazilië. In die tijd moest men

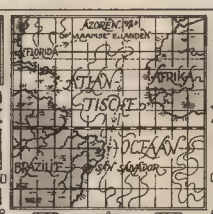

rekening houden met de heersende winden en zeestromingen en daarom moest men eerst de Vlaamse Eilanden (Azoren) aandoen. Daarna kon men dan de oceaan oversteken Begin Maart 1627 komt de Braziliaanse kust in het gezicht...

Heren, ik koester het voornemen de haven van San Salvador (1) in de Allerheiligenbaai aan te vallen. Zoals u weet, liggen daar in deze tijd van het jaar rijkbeladen koopvaardijschepen voor anker...

Wij zullen 's nachts tot bij de ingang van de baai varen, om tegen de morgen met de opstekende zeewind, de haven binnen te stevenen en de schepen buiten te slepen...

Bij het vallen van de avond bereikt de Hollandse vloot de wateren voor de Allerheiligenbaai. Als spookschepen varen ze achtereen..

De volgende morgen... Op de forten van de Portugese nederzetting bemerkt men de Hollandse schepen die, alle zeilen in top, de haven naderen...

Te wapen ! Iedereen aan de stukken ! Hollanders in aantocht !...

Jij blijft bij mij, Cori, en je zorgt er voor dat mijn pistolen steeds geladen zijn !

Alle donders ! De wind keert !... Dat is een tegenslag ! Als de Portugezen hun koopvaardijschepen nu maar niet in veiligheid kunnen brengen, voor wij hen bereikt hebben...

(1) San Salvador is thans Bahia.

GOEDGEKEURD

(Wordt voortgezet

DE POSTILJON

Zindelijke Belgen

SEDERT een jaar hebben de Belgen een titel heroverd waar ze steeds zeer fier op geweest zijn : de zindelijkste mensen van de wereld te zijn (ten minste als men het grootste verbruik daarmee mag vereenzelvigen). Iedere Belg gebruikt nu bijna dertig kilo zeep per jaar. Volgen in het lijntje : Argentinië, Engeland, de Verenigde Staten, Holland en Frankrijk. De Engelsen, Fransen en Hollanders waren vóór de oorlog zindelijker (of groter zeepverbruiker, zoals je verkiest) dan nu. In de Verenigde Staten daalt het zeepverbruik achteruit, omdat men daar sinds een paar jaren twee dergelijke (nieuwe vervangstoffen voor zeep) op de markt gebracht heeft.

Onbekend dood aangetroffen in straat

Zo luidde een klein berichtje dat verscheidene jaar geleden in de kranten verschenen. Het stoffelijk overschot van de goed gekleede heer werd gevonden in een steegje, achter een gerestaureerde gevel. Het onderzoek door de politie, betaddeld door de familie van de overledene, bracht niets aan het licht. Men vermoedde dat de man een « onbekende » was, die door de koning van Denemarken, Frederik VIII persoonlijk ontvangen was. Later kwamen die vermoedens niet bevestigd.

Een duur gesprek

CHARLES SPAAK, de broer van de gewezen Belgische minister, woont te Parijs en verdient er zijn boterham als filmregisseur. Onlangs stelde hij een rol voor aan Mariène Dietrich, die te Hollywood woont. Mariène wou eerst het draaiboek kennen eer ze een principieel antwoord kon geven. Daar Spaak dadelijk een antwoord nodig had, stond er niets anders op, dan haar het draaiboek voor te lezen in de telefoon. Toen de rekening van de telefoon werd, keek mijnheer Spaak van telefoon en telegraaf aangehoden eventjes op : hij mocht zomaar 63.000 Fr. frs. betalen voor dit gesprekje !

Halt politie!

riep een heer op een Duitse autostrade tot een dame die haar sportwagentje met een overdreven snelheid stuurde. Het mens was er helemaal de kluts van kwijt : een heer in burger die met een wit plaatje met rode rand haar bevel tot stoppen gaf en vriendelijk, maar kordaat, een proces verbaal maakte voor overdreven snelheid !

In Duitsland heeft men thans ter beteugeling van de grenzeloze roekeloosheid van de automobilisten politieinspecteurs in burger ingezet. Die zullen waarschijnlijk nog beter werk doen dan onze « waantjes ».

— Ik zal het nog moeten gevoon worden me de ganse dag door geobserveerd te weten door politiemannen in burger, zuchtte de dame die het eerste proces kreeg.

— Rijd 'n nachts ook maar voorzichtig ! antwoordde de politie-inspecteur grinnikend, want dag en nacht waakt de burgerlijke brigade over het leven langs de baan.

In het rode schild

zo heette het uithangbord van een Frankfortse bankiersfamilie die weldaam verworven heeft onder de naam Rothschild. De Rothschild's vertakten zich in Duitsland, Frankrijk en Engeland en werden geduchte rende meer dan een eeuw als de rijkste familie ter wereld aanzien.

Een dokterverstelling!

TOEN Elizabeth Luckett van Wise leefheid naar school moest, kreeg ze verbod van schoolbezoek van de hoofdokter, omdat die meende dat ze zwak was. Elizabeth hoopte dan zo verzameld alle ziekte-microben, die ze meten op school. beesheerd, is lang dood. Mevrouw Elizabeth Luckett vierde onlangs onder enorme belangstelling haar 103 verjaardag...

Over boksen kan Kwiffe meepraten...

maar namen van boksers uit mekaar haden, dat kan hij niet !

In mammoet 24 werd de blanke hoop van Amerikaanse bokswereld, in werkelijkheid is het geen blanke hoop, doch wel de Italiaan ROCKY MARCIANO; Vervang de artikel alléén de naam ROCKY GRAZIANO door Marciano ! Graziano is er nog een, de naam en... Gelukkig en NIET Marciano want, dat is de panties op de de ! te zetten !

GLOP !

Apen in dienst van de wetenschap

PER vliegtuig werden 633 apen van de Filippijnen naar de Verenigde Staten overgebracht, waar ze verzullen gebruikt worden voor proefnemingen met nieuw geneesmiddelen ter bestrijding van kinderlamheid en ziekte. Zie je wel dat een aap nog grote diensten kan bewijzen aan de mensen !

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Na vele avonturen komen Lambik, Suske en Wiske eindelijk te Venetië aan en overhandigen de Tartaarse Helm van Marco Polo...

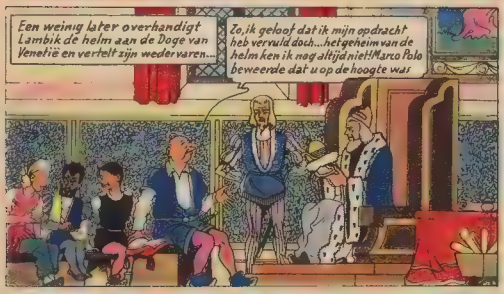

(Wordt voortgezet.)

Kuifjesvrienden in de pluimen!

OP je speurtochten tijdens de vacantie in bos en veld heb je zeker veel vogels bespied : hoe ze gepluimd waren, wat ze deden, of je ze bij de naam kon noemen, wat ze op hun eentje floten of tegen elkaar verteidden... En heb je meteen niet het geluk gehad ook vogeltjes te zien die preuts een kuifje op hun kopje dragen ? Hoeveel heb je er gezien ? Enkele toch ? Maar hoeveel andere vogels met een kuif ken je wellicht nog niet. Er zijn er heel wat en we gaan er eventjes enkele portretteren

1. De kuifmees.

ALS je weet wat een kuifje is, en wat een mees is, moet je niet aan kopbrekerij doen, maar naar de dennenbossen gaan Daar leeft ze, daar werkt ze, daar nestelt ze. Misschien is ze zelfs de enige insekteneter die op dennen woont. In de bossen kan je ze dicht naderen Maar zo deze mees over een open terrein heen naar andere bossen vliegt, dan zal ze zeer hoog in de lucht vliegen. Waarom ? Wellicht daar ze zich niet veilig voelt buiten de bossen.

Het kuifmeesje leeft bijna uitsluitend van insecten Ze eet toch ook zaadjes, b.v. van denappels Ze nestelt in de mastbomen, liefst zeer hoog, maar ook soms in boomholten en graag ook in kunstmatige nestblokken, door de mensen in de bomen gehangen.

Ze heeft een heel regiment vijan-

DE HOP

den, zo viervoeters als tweevoeters eekhoorntjes, muishondjes, boomvalken, sperwers, enz.

Het lied van de kuifmees is eerder onbedudidend, een heel hoog *tuwie, tuwie, dudeldiet* . Een andere merkwaardigheid van de kuifmees is, dat ze een geparfumeerd

DE PESTVOGEL

vogeltje is. Ze heeft een aangenaam prikkelende harsgeur. je moet zelf de oorzaak daarvan eens zoeken !

2. De kokkelevi.

EEN ander exemplaar is de kuifleeuwerik, of zo je wil, de tureluur of kokkelevi. Hij leeft in Europa zowat overal en ook in Midden-Afrika. Deze vogel ken je gewis, daar hij een echte straatloper is. Zijn uitverkoren plekjes zijn : de duinen, open terreinen, speelpleinen en het veld. Maar het liefst nog loopt hij de paarden achterna. Kun je raden waarom ?... Hij eet ook andere zaadjes en insekten. Bij het naderen van een gespan, b.v. tippelt hij maar eventjes opzij, waar andere vogels opvliegen. Zijn nestje is een kuiltje in de grond. Zijn liedje is een eentonig tierelierend deuntje, niet zo mooi en krachtig als dat van de hemelvarende veldleeuwerik. En zo je het nog niet weet : zijn vlees is taai als een schoenzool !

3. De upupa

DAN is daar nog de hop (ook genaamd : vlaszaaier, stinkhaan). Zijn melodieuze naam in het latijn luidt : Upupa-Epops. De hop leeft niet in ons land. Wel maakt hij eens een doorreis. Zijn gebied is het zuiden van Europa en Azië, ook Noord-Afrika. De hop is een bosvogel. Al wat hij te zeggen heeft is een luid : *Hoep ! Hoep !* Zo men aan de vogels prijzen van orde en netheid zou toekennen, dan komt onze mooigevederde maar slordige, stinkende hop zeker aan het staartje. Zijn nest is een vuilnisbak waarin de kleine hopjes, half begraven in liggen te

Het liefst nog zoekt de hop zijn eten op rottende lijken en daar waar het krioelt van wormen. Je kan dus begrijpen dat de hop een afstotelijke lijfreuk heeft. En zeggen dat diezelfde hop 'n geliefde vogel is bij de Arabieren, wellicht omdat hij zo trouw hun karavanen volgt. Mozes verbood zijn volk hopvlees te eten, al is het van het fijnste uit. Als de hop over de grond loopt, spreidt hij voortdurend zijn grote, mooie kuif open en vouwt die weer dicht juist lijk een accordeonist dat doet met zijn speeltuig.

4. De pestvogel.

MEN geeft hem ook de namen : sneeuwvogel, zijdestaart. Deze vogel leeft vooral in de wouden van het hoge Noorden. Het is een zeer elegant beestje, zo groot als een spreeuw, met wijnkleurige, zijdeachtige pluimen. Vandaar zijn naam : zijdestaart. Zijn vleugels zijn prachtig, en voeg daarbij nog zijn mooi kuifje. Deze vogels leven veelal in troepen van tien tot zestien Tijdens de Winter komen ze wel eens meer zuidwaarts. Dat, omdat de koude te groot kan worden en ze geen voedsel meer vinden. Zo kunnen ze de bode zijn van naderende koudegolven. Het volksgeloof zag hen als de voorloper van de pest. Maar dat is onjuist.

Onze zijdestaart is een boomvogel, en kan dus niet goed over de grond lopen. Hij is een veelvraat die zijn aas hapt al vliegend, zoals onze vliegenvangertjes dat doen. Zijn lied is helder : *tuuu* ofwel een *sirr*, wat je doet denken aan het geluid van roeste scharnieren en piepende wielen.

5. De rozenspreeuw.

is een heel mooie vogel. Kop, kuifje en borst zijn zwart met violet-glans, staart en vlerken ook zwart met groene glans. Al de rest in teder rozig. De rozenspreeuw leeft niet in de Lage Landen. Soms komt ze wel eens in Noord-Nederland. Ze is thuis in Klein-Azië, Palestina, Perzië en aanliggende gebieden. Haar lievelingsaas zijn sprinkhanen. Daarom is ze in Azië door de mensen zo graag gezien, zoals bij ons, b.v., de zwaluw. Rozenspreeuwen slapen in groepen de een dicht tegen de ander. Na een oorverdovend avond-praatconcert nemen ze hun dutje.

6. De lepelaar.

is een gezellige, zachtmoedige vogel die leeft langs het strand en in de moerassen. Wil je zijn foto ? Witte pluimen, lange, zwarte poten en een bek tijk een lange lepel. Vandaar zijn naam. Met zijn bek kleppert hij lustig en gemoedelijk. Meer kan hij ook niet daar hij geen stem heeft. Zijn nest bouwt hij in het riet. Met zijn lange lepel zoekt hij in ondiep water naar waterdiertjes en. visjes.

7. De kuifeend.

ENKELE exemplaren uit de grote eendenfamilie zijn ook een kuifje rijk. Zo is daar vooreerst de kuifeend.

Volksnamen zijn : toppertje of komduiker. De kuifeend leeft in Engeland, Rusland en Siberië, maar verdwaalt wel eens naar onze streken. Zij overwintert op de binnenwateren, maar zo die toegevroren zijn, blijft ze maar op zee

8. De fuut.

DE LEPELAAR

WIL je andere namen ? Kroonduiker, satijnduiker. De fuut is een landgenoot. Hij leeft op het zoete water. Zijn nest drijft tussen het riet. Bij het verlaten van zijn nest, dekt hij met zorg de eieren toe. Soms neemt hij zijn jongen op de rug.

Hiermee is de lijst der kuifjesvogels ver van volledig. Tracht nu eens enkele van deze vogels te herkennen !

PIMPAMPOENTIE

Confituren * Maelead fruit * Maeleade groenten Frima * Roomijs Frima van Materne * Stronen Frosmans

DE KUIFJE'S BON

De toiletzeep KUIFJE
De huishoudzeep PALMEX
De tafelolie PRINSOR van PALMAFINA

De confituren
De fruitsiroop
De diepgekoelde groenten en vruchten FRIMA van MATERNE

De beschuiten HEUDEBERT

De deegwaren TOSELLI

De stropen FROSMANS en PRINCE DE LIEGE

Het weekblad KUIFJE

. De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's :

De chocolade en pralinen
De biscuits
De toffees VICTORIA

De margarine INA
Het broodsmeersel CHOCOSWEET

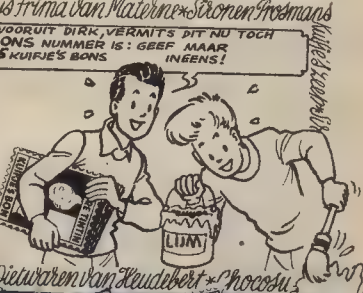

Pralines Frisquit
Gebakjes van Heudebert * Chocosw

DRIE JONGENS in de STORM

Teksten van KAPPA ED EFFE

Rob heeft ontdekt dat zijn broer deel uitmaakt van een dievenbende en is het huis ontvlucht. Na uren dwalen werd hij door een boer opgenomen. 's Nachts hoort hij een schot en schrikt op...

Tekeningen van R. POLESE

In het licht van de bliksemschichten trachtte hij iets te onderscheiden...

Hij voelde het gevaar en rende naar de hoeve toe om het alarmsein te geven...

Hij liep zo hard hij kon naar het hoofdgebouw...

Pas op ! Daar is iemand !...

Houd hem voor hij de boer kan verwittigen!

EEN VAN DE BANDIETEN ZETTE DE ACHTERVOLGING IN... HET WAS DE BROER VAN ROB ZELF

En plotseling verlichtte de bliksem de omgeving...

jij !!!...

Op hetzelfde ogenblik verloor een tweede bandiet zijn zelfbeheersing, en vuurde...

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Na de dood van zijn ouders ging David Balfour naar zijn oom Ebenezer Balfour die op het kasteel van Shaws woont. Deze laatste is een zonderlinge, wantrouwige en gierige man, die David alles behalve hartelijk ontvangt.

Tot David's grote verrassing veranderde de houding van de oude.

David, ik geloof dat wij elkaar goed zullen begrijpen. Laat eens kijken of je nog wat porridge voor me over hiet...

Ziezo. Met zo'n veelvraat in huis zal ik al wat eetbaar is achter slot en grendel moeten brengen. Er staat water achter de deur, indien je dorst hebt.

Wat 'n man! Hij gaf me de helft van zijn beker flauw bier om niet aan de kruik te moeten komen...

In gedachten verzonken neemt David een boek ter hand.

Vreemd...

Aan m'n lieve Ebenezer voor z'n zeventigste verjaardag

Nietdeug! Wie gaf je de toelating dit aan te raken?

Excuseer... Maar, vertel me eens, was mijn vader werkelijk je twee jaar jongere broer?

Natuurlijk! Wat 'n vraag.

Mijn vader kon dus reeds goed schrijven toen hij pas drie jaar oud was.

De gezichtsuitdrukking van oom Ebenezer veranderde...

Kom, kom, je hebt het wantrouwig karakter van je vader... maar, zodra je me beter kent...

Ik zou willen weten...

Morgen. Ga nu slapen. In de vierkante toren, zul je een kamer vinden.

Hm... Heb je geen kaars?

Om brand te veroorzaken! Neen! Goede nacht, David.

Op hetzelfde ogenblik brak er een onweer los...

Langzaam, tastend klauterde David de trap op naar de vierkante toren... Een bliksemschicht...

HAA!...

GOEDGEKEURD

DE PETROLEUMKOORTS

De bandieten, die de blokhut waren binnengedrongen om Christiane te ontvoeren, zijn gevlucht. Oom Ben, Harold en Renaat zetten hen achterna. Niemand merkte dat de chef van de bandieten achter bleef...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

Christiane, die niets vermoedt, bekijkt de gebroken stoelen en tafel. Ze zucht...

In Oil Creek huisvrouw spelen is lang geen pretje !...

Haha, dat wist je niet, hé, kleintje !

Hulp ! Hulp !... Mm... Mmmm !...

En nu vlug te paard !

Wil je je nu eens stil houden !

Renaat, Ben en Harold naderen de bandieten...

Daar zijn ze.

Ja, dóch ik zie er slechts twee ! En Christiane is thuis gebleven... Indien het een valstrik was...

Halt ! De chef is bij de putten gebleven !... Christiane is in gevaar !

Ze geven de achtervolging op en wenden dadelijk de teugel...

Alle duivels nog toe, we hebben ons in 't ootje laten nemen !

Renaat drukt z'n knieën tegen z'n paard...

Hola, daar zijn ze reeds ! Ze hebben m'n plan doorzien ! M'n paard is doodmoe, doch gelukkig heb ik m'n colt nog !

... doch verliest daarbij het evenwicht, glijdt van z'n paard...

De bandiet vuurt woedend in de richting van Renaat...

Oei ! Ze vallen !... Christiane ! Christiane !...

(Wordt voortgezet.)

GOEDGEKEURD

DE KUIFJE'S BON

ONZE GESCHENKEN

1. Prentjes van REINAERT DE VOS, vijf reeksen 1-40, 41-80, 81-120, 121-160, 161-196. **Per reeks :** 50 punten.

2. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A (1) : 50 p.
Boekje B : 60 p.

3. Prentkaarten KUIFJE, twee reeksen (2). **Per reeks :** 70 p.

4. Schrijfpapier KUIFJE : 80 p.

5. Foto's KONINKLIJKE PRINS (3).

6. KUIFJE's wimpel : 100 p.

7. Chromos KUIFJE van de collectie « ZIEN EN WETEN » : Vliegtuigen, reeks 1 — Luchtschepen, reeks 1 — Spoorwegen, reeks 1. (Reeksen van zes chromo's 14 op 20 cm.). **Per reeks :** 125 p.

8. Porteleuille KUIFJE in cuiroléine met Kuifje als versiering : 200 p.

9. Bloc-notes KUIFJE in een étui passend bij de porteleuille (4) : 250 p.

10. KUIFJE's puzzle, klein model (5) : 350 p.
Groot model : 500 p.

11. Blokjesspel KUIFJE : 500 p.

N. B. :

(1) Volgende boekjes met afdrukplaatjes zijn verkrijgbaar : *Kuifje in Amerika — De Krab met de Gulden Scharen — De Schat van Scharlakken Rakham — De Zwarte Rolsen.*

(2) Iedere reeks bevat vijf prachtige prentkaarten getekend door Hergé.

(3) Deze collectie is uitgeput en zal niet meer herdrukt worden. Afzonderlijke foto's zijn echter nog verkrijgbaar tegen 10 punten voor één foto.

(4) Een blokje ter vervanging (dat je dus in de étui kunt schuiven), is te krijgen in ruil voor 50 punten.

(5) Heel spoedig verschijnen er puzzle's van een nieuw model!

★

Op blz. 15 vinden jullie speciale bons met een totale waarde van 5 punten. Voeg ze bij jullie collectie !

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Inspecteur Renard werd van verwittigd dat een auto in de V. gezien in een ravijn gestort. Met de brigadier van de douane en reporter L. trane rijdt hij naar de plaats van de ramp...

Tientallen meter lager, aan een voor-uitstekende rotspunt gehaakt, ligt de romp van een auto te smeulen ...

Je hebt me niet gezegt dat die wagen in brand stond!

Ik snap er niks van! Twee uren geleden brandde hij niet, dat zweer ik!

'k Zal dat eens van dichtbij bekijken!

Ziezo, daar zijn we. Ba, wat een stank! Hoe ziet die wagen er uit?

Natuurlijk! Geen schokbrekers en geen nummerplaat meer! De rest is daarenboven verwrongen en verbrand!

De inspecteur laat een touw uit de wagen halen en vastmaken aan een grenspaal. Hij laat zich naar beneden glijden ...

HOHE! Haal me maar op! Hier is niets bijzonders te zien en de wagen is leeg!

Inspecteur Renard wordt vlug naar boven getrokken.

Zoals verwacht: niets. Men heeft er wel voor gezorgd alle wat enige aanduiding zou kunnen geven te laten verdwijnen!

Wel?

Maar hoe verklaar je die brand en de eigenaardige val van de wagen? Het is niet al rijdend dat die wagen vertikaal naar beneden gedonderd is!

Het vuur smeulde waarschijnlijk reeds toen de houthakker haar ontdekte. Ik veronderstel dat de auto naar de rand van de ravijn geduwd is en enkele flinke kerels haar dan naar beneden hebben laten vallen. In ieder geval is het onmogelijk hier verder te zoeken. Er zijn zelfs geen sporen van banden of voetstappen!

Indien uer niets op tegen heeft, zou ik graag de nacht hier doorbrengen... die zaak boeit me!

O indien u daartoe lust voelt, graag! Doch geloof niet dat de smokkelaars hier zullen terugkeren! Ze hebben de compromitterende auto vernield en zijn de pijp uit! Moest je iets vernemen, telefoneer me dan ... Veel geluk!

Tot ziens, mijnheer Lefranc. Ik zou wel graag hier blijven, doch het is onmogelijk. Voor mij is deze zaak afgehandeld. Maar... hoe zit dat met je reis naar Zwitserland?

Voorlopig uitgesteld! Een reporter mag zulk buitenkansje niet laten voorbijgaan!

Zodra Lefranc alleen is, rijdt hij achteruit over een houthakkersweg en stopt achter het struikgewas

Van hieruit kan ik de weg goed zien zonder mijn aanwezigheid te verraden. En nu geduldig wachten...

De uren verstrijken en de reporter wordt ongeduldig...

Ik begin te geloven dat die inspecteur gelijk had!

De auto 's van de politie verwijderen zich ...

Een flinke kerel!

Ja... dat lijkt hij inderdaad!

Doch plotseling...

?

Wordt vervolgd!

KUIFJE (weekblad) — Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16 — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc — Gedrukt in ... KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 180.334. Abon. : fl. 3.50 per kwartaal.